

Stichting

GlobeTruckers

Truckrun

Nieuwsbrief

Nummer 15

augustus 2016

Momenteel draaien we op volle toeren om het feest voor elkaar te krijgen, soms zelfs overtoeren. Maar we doen ons best en meer kunnen we niet doen. Toch? Zaterdag over twee weken is het al zover, nu ik dat zo opschrijf lijkt het nóg dichterbij. En er moet nog best wel veel gebeuren, maar zoals altijd zal het wel weer goed komen.

Van de voorzitter (altijd al eens neer willen zetten)

Afgelopen week zat ik met Melgert in de auto, toen hij ineens zei: "Dit wordt de 10de Truckrun, als stichting dan". De tijd vliegt voorbij. Twaalf jaar geleden zijn Frans (Bosch) en mijn persoontje gestart om de truckrun nieuw leven in te blazen. Dat leverde meteen een telefoon rekening op van 975 Euro, maar we hadden wel 130 auto's en de nodige sponsors binnen geharkt. Dit alles vond plaats bij de Harteheem in Heemskerk. Er ging best wel wat mis maar het werd een gedenkwaardige dag. We kregen begeleiding van politie Zaanstad en Mozamo uit Zaandijk, geregeld via Dorothée. En daar kwam hij aan op de motor: Jaap Lutik. Er is al heel veel gezegd over Jaap, we hadden in het begin zo iets van: "Dit is een grote baby op een motor". Dorothée werd gek van hem, op zijn achterwiel over het terrein heen en dat soort fratsen. Dat hij later zo'n belangrijke rol zou gaan spelen wisten we toen nog niet. Het jaar daarop naar Zaandam voor de Prinsenstichting. Mozamo bracht uitkomst, veel gesprekken gevoerd met Jan Valk en alles kwam goed zei hij. En dat klopte, wat een feest was het daar; rond de 600 man liep er in de rondte. Jaap had Amerikaanse politie voertuigen geregeld en dat bleek een wereld zet te zijn want

ze trekken iedereen naar buiten met hun sirenes.

Ik ga hier niet alle runs na vertellen maar er waren prachtige dingen die voorbij kwamen. Bijvoorbeeld de tent op bouwen bij Mozamo. "Ja maar het terrein zit vol kuilen". Ik bel Nico (Wals) of hij in de buurt is en werkelijk waar, binnen 10 minuten lag er zand.

Net voordat we zouden vertrekken staat er een grote vent met een dikke Harley, hangend op zijn motor vroeg hij of het allemaal een beetje goed ging. Waarop ik zei: "Beetje hectisch maar wel ok". Hij vertelde dat hij een vriend was van Ron Vermast en dat hij altijd mee ging, "Ik ben Thomas John" stelde hij zich voor, "kan ik ergens mee helpen?" Ehhhh tja je heb een motor wil je begeleiden? De rest is historie met die rare oren op z'n helm en zijn aparte humor.

En de run werd steeds groter en gekker. Kantel simulatie auto's, oude trekkers, trial motoren en zelfs een Brabantse indiaan met een Jet truck. We kregen ook steeds meer aanvragen van chauffeurs, het hoogtepunt was 200 stuks. Maar we zijn altijd rond de 150 blijven hangen. Ik vroeg een keer aan Jaap dat ik graag door het centrum van Zaandam zou willen kan dat? "Er loopt toch een weg?" vroeg hij. Ik zei ja maar er is ook kermis hè rond die tijd. Nou dan is het lekker druk langs de weg dat willen we toch.

En druk was het. Gekkenhuis. Dat was het ook het jaar er op door Egmond en over de boulevard.

En dan waren er nog de mannen van Van den Boogaard uit Beverwijk, Coen en René. Niets is hun te gek als er weer met de nodige spullen gereden moest worden.

Waarvoor onze grote dank.

Want ik heb het al meer gezegd, je kunt helemaal niks zonder vrijwilligers.

Ondertussen zijn we 12 jaar (na 2 jaar werden we een echte stichting) verder en door schade en schande wijzer geworden. Er hebben mensen afgehaakt en er zijn er weer bijgekomen en

we zijn ze allemaal dankbaar voor hun bijdrage. Er zijn er toch 2 die ik wel bij naam wil noemen.

Allereerst Jaap Luttik voor alle gesprekken die we hebben gevoerd en gekke dingen die we hebben beleefd. Jaap betekende voor mij en ik denk ook voor anderen heel veel en ik mis hem nog elke dag.

Ten tweede Melgert Rink, onze secretaris. Voor zijn ontzettende inzet, creativiteit en geduld met mij.

Verder wil ik iedereen bedanken die zich op wat voor manier dan ook heeft ingezet voor de stichting en er zijn er echt een heleboel die ik niet bij naam genoemd heb.

Tot ziens op 3 september in Zaandam
Met vriendelijke groet,

René Penning.

en die was gelijk niet meer te houden. Na een avondje overleg bij Jessica thuis, waarbij we meerdere keren werden "aangevallen" door een kat die een kruising leek tussen miss Piggy en Bokito en in

de tussentijd regelmatig het leven van de goudvis moesten redden, hebben we toch nog het een en ander kunnen afspreken. Je ziet het, echt een makkelijk leven hebben we niet hoor. Het komt er nu dus op neer dat de start en het in- en uitstappen nog steeds bij Duyvis plaats vindt en de rest van de feestelijkheden in en rond de kantine van Zaandijk. Dit schept voor ons heel veel mogelijkheden en maakt de organisatie vele malen eenvoudiger. We hoeven nu bijvoorbeeld de feesttent niet op te zetten want we kunnen nu terecht in de kantine. Er zijn koffieapparaten, er is een bier tap, frituur, er zijn toiletten en zo kan ik nog wel even door gaan. Maar er is niet alleen maar goed nieuws, omdat er gewoon te weinig tijd is hebben we helaas de barbecue afgeblazen. Het neemt nogal wat tijd in beslag om een bbq te regelen voor een mannetje of 500 en we moeten onszelf ook een beetje in bescherming nemen, want ook wij willen af en toe nog wel eens thuis zijn. Stom hè? Dit houdt natuurlijk niet in dat we jullie nu afschepen met een broodje kaas en een zakje nootjes want zo zitten we niet in elkaar. Hoewel, eigenlijk wel want dat broodje kaas zit in het lunchpakket en dat zakje nootjes krijgen jullie van Duyvis. Maar er is meer, als alternatief voor de bbq krijgt iedereen een portie patat, een (broodje) kroket, een (broodje) frikadel en een hot dog. Bovendien is er ook nog een salade. Kortom, je kunt nemen wat je wilt en op is op. Uiteraard is dit eten gratis voor de vrijwilligers, chauffeurs, motorrijders en cliënten. Aan introducés vragen we een volgens ons schappelijke vergoeding van €10,-. We kunnen nu eenmaal niet alles weggeven.

Verkeersregelaars

Daar hadden we een kleine inschattingsfout mee gemaakt. In voorgaande jaren stuurde ik een mail rond met de vraag om aan te melden als verkeersregelaar. Dit jaar heb ik het anders gedaan en de oproep op de hoofdpagina van onze website gezet en in de nieuwsbrief

Even in het kort.....

Wat is er allemaal gebeurd? Nou, eigenlijk heel veel. We zijn een aantal vaste sponsors langs geweest en gelukkig steunen die ons nog steeds (financieel). Gelukkig maar want anders was het allemaal niet mogelijk geweest. We zijn ook bij een aantal sponsors langs geweest die ons met "spullen" steunen; 120 kilo patat, 800 kroketten, 800 frikadellen, beleg voor 600 bolletjes, 50 liter frituurolie, fritessaus, 1400 kadetjes en salade om maar eens wat te noemen. Gratis of soms tegen zéér sterk gereduceerde prijzen. Het houdt je lekker bezig om dat allemaal te regelen maar zorgt soms wel voor wat hoofdbrekens hoor.

De Truckrun 2016 zou gehouden worden bij Duyvis in Zaandam. En dat klopt nog steeds

hoor, wees maar niet bang. Maarrrrr.... die klok tikte maar door en 3 september komt wel akelig dichtbij. Er moest nog zo verschrikkelijk veel gebeuren. Op een gegeven moment

hebben wij contact gezocht met de burens van Duyvis, voetbal vereniging Zaandijk, om eens te polsen of die interesse en mogelijkheden hadden om ons iets te verlichten. Nou, die interesse was er en de mogelijkheden ook. Eigenlijk waren ze wild enthousiast. We hadden contact met Jessica, het kantine-opperhoofd,

van juni jongstleden. Ik ging er van uit dat die wel gelezen werden. Kennelijk niet dus. Best wel jammer want er gaat veel tijd in zitten om

die te maken. In totaal kwamen er 32 aanmeldingen binnen en dat was natuurlijk veel te weinig voor dit evenement. We maakten ons hier behoorlijk zorgen over en in een vergadering hebben we de knoop doorgehakt dat het hele gebeuren niet door zou gaan als we niet minstens 65 verkeersregelaars zouden hebben. Ik besloot om toch nog een e-mail rond te sturen en vanaf dat moment ging het los, zeker nadat het ook nog op vreesboek terecht kwam. De aanmeldingen bleven binnen stromen, op een gegeven moment werd ik zelfs gebeld door een verslaggeefster van het Noordhollands Dagblad en de volgende dag stonden we ermee in de krant. Op dinsdagavond heb ik de mail verstuurd en donderdagavond heb ik het inschrijf formulier maar van de website afgehaald want de aanmeldingen

bleven maar binnenkomen. We zijn nu 14 dagen verder en nog steeds komen verzoeken binnen per email of ze nog mee kunnen rijden. Nee dus, ik moet iedereen die zich nu nog aanmeld helaas teleurstellen want we hebben momenteel 94 verkeersregelaars en daarmee zitten we behoorlijk aan ons plafond. Dit geeft overigens wel aan hoe motorrijders in elkaar zitten, zodra je een oproep doet dat met een goed doel te maken heeft dan staan ze gewoon klaar. Top!

Nawoordje

Gaan we het allemaal op tijd redden? Natuurlijk, ten minste dat hoop ik. Het is tot nu toe altijd nog gelukt dus waarom nu niet? Er staan nog wel wat dingetjes open waar we achteraan moeten. Wat we heel graag zouden willen hebben is een geluidswagen, of omroepwagen, net hoe je het noemen wilt. Heeft iemand van jullie misschien de juiste connecties? De bedoeling is dat die omroepwagen voor de colonne uitrijdt om alvast wat publiek op te trommelen. Laat het mij even weten als je iemand weet die zo'n auto heeft of daar aan kan komen.

Ik denk niet dat er voor de run nog een nieuwsbrief uit komt dus wens ik nu alvast iedereen een fantastische dag met mooi weer en veel lachende cliënten. Dat laatste gaat wel lukken en dan is voor ons deze dag tenminste geslaagd.

Een ding moeten we in ieder geval altijd goed onthouden: Al zal er gerust wel het een en ander fout gaan, het hele gebeuren draait om de cliënten en niet of de kroket wel krokant genoeg is.

Groetjes,
Melgert.

